

Ang Tinagong Kasaysayan sa Bersikulo Kuwarenta — Numero Baynte

Ang Ikaduhang Kasamok – Ikapito nga Bahin – Ezekiel

Jeff Pippenger
2026-07-29

Usa kini ka madawat nga biblikanhong pagsabot ang pag-ila nga ang propeta nga si Ezekiel may katloan ka tuig ang panuigon diha sa iyang mga pangbukas nga mga bersikulo.

Ug nahitabo kini sa ikakatloan ka tuig, sa ikaupat nga bulan, sa ikalima ka adlaw sa bulan, samtang didto ako uban sa mga binihag daplin sa suba sa Chebar, nga ang mga langit naablihan, ug nakita ko ang mga panan-awon sa Dios. Sa ikalima ka adlaw sa bulan, nga mao ang ikalimang tuig sa pagkabinihag ni hari Jehoiachin, Ang pulong ni Jehova mianhi sa dayag kang Ezekiel nga sacerdote, anak ni Buzi, sa yuta sa mga Caldeahanon daplin sa suba sa Chebar; ug didto ang kamot ni Jehova diha kaniya. Ezekiel 1:1–3.

Ang uban nagatuo nga ang “ikatloan ka tuig” gibase sa usa ka piho nga siklo sa jubileo, nga nagsugod kang Haring Josias ug natapos sa bersikulo uno sa kapitulo kuwarenta.

Sa ikakaluhaan ug ikalimang tuig sa among pagkabihag, sa sinugdanan sa tuig, sa ikanapulo nga adlaw sa bulan, sa ikanapulo ug ikaupat nga tuig human mapukan ang siyudad, niadtong maong adlaw gayud ang kamot sa Ginoo diha kanako, ug gidala niya ako didto. Ezekiel 40:1.

Ang mga kronolohista sa Biblia nagtakda sa unang bersikulo sa kapitulo kuwarenta nga maoy Abril 28 o Oktubre 22, 573 BC. Ang tanang mga propeta nagaila sa kaulahing mga adlaw, busa ang petsa sa tinghunlak nga Oktubre 22, 573 BC mao ang petsang omega sa usa ka linya nga nagsugod singkwenta ka tuig ang milabay diha sa gitawag nga “Dakong Pasko sa Paglabay ni Josias” niadtong Mayo 5, 622 BC.

Ang numero nga traynta usa ka simbolo sa mga sacerdote nga kinahanglan may traynta ka tuig ang panuigon sa pagsugod nila sa pag-alagad. Bisan kon ang bersikulo uno hangtod tres sa Ezekiel uno nag-ila sa panuigon ni Ezekiel nga traynta, o yano lamang ingon nga usa ka simbolo sa usa ka sacerdote nga siya usab girepresentahan nga may traynta ka tuig ang panuigon. Kon ang traynta ka tuig sa bersikulo uno mao, sumala sa gituohan sa uban, nagarepresentar sa ikakatloan ka tuig sukad sa Dakong Paskuwa ni Josias niadtong 622 BC, ang mga propetikong implikasyon nagpabilin gihapon nga mao ra.

Ang Josias nagkahulogan ug “pundasyon,” ug ang iyang Dakong Pasko sa Paglabay nagsugod ug usa ka yugto sa jubileo nga natapos niadtong Oktubre 22 sa Adlaw sa Pagtabon-sa-Sala niadtong 573 BC. Ang “linya sa jubileo” gikan kang Josias ngadto sa Oktubre 22 nagakatakdo sa kasaysayan gikan sa 1840 hangtod sa 1844. Ang mga pundasyon sa 1840 girepresentahan ni hari Josias ug usab ni Josiah Litch. Ang Oktubre 22 girepresentahan pinaagi sa pagpatunog sa sungay sa trumpeta sa jubileo inubanan sa sungay sa Adlaw sa Pagtabon-sa-Sala.

Ug pagaisipon mo alang kanimo ang pito ka mga Igpapahulay sa mga tuig, makapito ang pito ka tuig; ug ang gidugayon sa pito ka mga Igpapahulay sa mga tuig ma-alang kanimo nga kap-atan ug siyam ka tuig. Unya papatingogon mo ang trompeta sa jubileo sa ikanapulo ka adlaw sa ikapitong bulan; sa adlaw sa pagtabon-sa-sala pagapatinogon ninyo ang trompeta sa tibuok ninyong yuta. Levitico 25:8, 9.

Si Ezekiel nahimutang sulod sa linya sa Jubileo gikan kang hari Josias hangtod sa Oktubre 22, usa ka linya nga nagrepresentar sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda sa Pinadayag 10 sukad sa 1840 ngadto sa 1844. Si Ezekiel nagrepresentar sa mga Millerita sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda ug sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sa ikatulong manulonda. Si Ezekiel nagrepresentar sa pagkapari sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, apan ang iyang pangunang propetikong kinaiya mao nga siya usa ka propeta.

Propeta, Pari, ug Hari

Adunay tulo ka mga biblikanhong personahe nga misugod sa pag-alagad sa dihang katloan ka tuig ang ilang panuigon. Uban kang Ezekiel mao si David ug si Jose. Tungod kay silang tanan misugod sa pag-alagad sa edad nga katloan, silang tanan mga sacerdote. Si David mao ang simbolo sa hari, si Jose mao ang sacerdote, ug si Ezekiel mao ang propeta sa tulo-ka-bahin nga gingharian sa himaya nga gilangkoban sa usa ka propeta, usa ka sacerdote, ug usa ka hari.

Bisan unsaon man nato sa pagpadapat sa propeta nga si Ezekiel ingon nga usa ka simbolo, siya usa ka saserdote; ug kon ipadapat sa linya sa yubileo gikan kang Josias hangtod sa Oktubre 22, si Ezekiel usa ka saserdote nga magarepresentar sa usa ka saserdote sa panahon sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, sumala sa gipakita sa kasaysayan gikan sa 1840 ngadto sa 1844 ug ni Haring Josias hangtod sa Oktubre 22, 573 BC.

Kaluhaan ug duha

Ang Biblia tin-aw nga nag-ingon nga si Ezekiel nagministeryo sulod sa kaluhaan ug duha ka tuig. Ang “kaluhaan ug duha” usa ka simbolo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga mao ang timaan sa pagka-Dios inubanan sa pagkatawo. Sa kasaysayan nga girepresentahan gikan sa Pasko sa Paglabay ni Josias hangtod sa selebrasyon sa Jubileo sa Oktubre 22 sa kapitulo kwarenta, ang Pasko sa Paglabay ni Josias naglarawan sa buluhaton ni Josiah Litch niadtong 1838 ug 1840. Kana nga buluhaton mao ang pagpahimutang sa mga tagna sa panahon sa nahaunang ug ikaduhang kaalautan. Karon makita na nga ang tagna sa nahaunang ug ikaduhang mga kaalautan labi pang halapad kay sa giila sa mga pionero.

Si Ezekiel ingon usa ka propeta sa Biblia nagtimaan ug mas piho nga mga petsa sa iyang mga sinulat kay sa bisan kinsa pang laing magsusulat sa Biblia.

Si Ezekiel mao ang omega sa usa ka adlaw nga katumbas sa usa ka tuig diha sa panagna sa Biblia. Sa basahon sa Mga Numeros, ang alpha nga paghisgot sa prinsipyo sa adlaw-tuig ginapakita sa unang pagrebelde didto sa Kades nga maoy hinungdan sa kap-atan ka tuig nga paglatagaw didto sa kamingawan. Ang kataposan, o omega nga pagrebelde, ginarepresentar ni Ezekiel sa kapitulo upat

samtang ang Jerusalem gilaglag.

Alpha

Sumala sa gidaghanon sa mga adlaw nga inyong gisusi ang yuta, bisan kap-atan ka adlaw, ang matag adlaw alang sa usa ka tuig, pagapas-anon ninyo ang inyong mga kasal-anan, bisan kap-atan ka tuig, ug mahibaloan ninyo ang akong paglapas sa saad. Ako, si Jehova, nagsulti niini; sa pagkatinuod buhaton ko kini batok niining tibook daotang katilingban, nga nanagtigum pagtingub batok kanako: dinhi niining kamingawan pagaut-uton sila, ug didto sila mangamatay. Numeros 14:34, 35.

Omega

Humigda usab ka sa imong wala nga kiliran, ug ipahimutang sa ibabaw niini ang kasal-anan sa balay sa Israel: sumala sa gidaghanon sa mga adlaw nga maghigda ka sa ibabaw niini, pagapas-anon mo ang ilang kasal-anan. Kay gibutang ko sa ibabaw nimo ang mga tuig sa ilang kasal-anan, sumala sa gidaghanon sa mga adlaw, tulo ka gatus ug kasiyaman ka adlaw: sa ingon niini pagapas-anon mo ang kasal-anan sa balay sa Israel. Ug sa mahuman mo na kini, humigda ka pag-usab sa imong tuo nga kiliran, ug pagapas-anon mo ang kasal-anan sa balay sa Juda sulod sa kap-atan ka adlaw: gitagana ko alang kanimo ang matag adlaw ingon nga usa ka tuig. Busa itutok mo ang imong nawong ngadto sa paglikos sa Jerusalem, ug ang imong bukton pagaablihan, ug managna ka batok niini. Ezekiel 4:4–7.

Ang pagkagun-ob sa Kadesh ug sa Jerusalem nagrepresentar sa alpha ug omega nga pagrebelde, nga nagrepresentar sa prinsipyo sa usa ka adlaw alang sa usa ka tuig. Ang “prinsipyo sa usa ka adlaw alang sa usa ka tuig” mao ang pangunang lagda sa mga Millerite ug sa kasaysayan gikan sa 1840 hangtod sa 1844, sumala sa paghulagway niini diha sa linya sa Jubileo gikan kang hari Josias hangtod sa Oktubre 22. Si Ezequiel naglatid ug mas daghang mga petsa kaysa kang bisan kinsang laing manalagna. Sulod sa pagtakda sa mga petsa diha kang Ezequiel, ang linya sa Jubileo mailhan, nga nagdugtong sa pagpamatuod ni Ezequiel sa tuwiran ngadto sa kasaysayan sa nahauna ug ikaduhang mga manulonda, ug pagkahuman niana sa kasaysayan sa ikatulong manulonda.

Uban sa “linya sa Jubileo” si Ezekiel naghigda sa iyang kilid sulod sa tulo ka gatus ug kasiyaman ka adlaw, unya sa iyang pikas nga kilid sulod sa kap-atan ka adlaw. Ang “upat ka gatus ug katloan” maoy usa ka simbolo sa daan ug bag-ong mga pakigsaad, kay ang saad sa pakigsaad kang Abram nga upat ka gatus ka tuig nga pagkabinihag sa Egipto nakakaplag sa ikaduhang saksi nga katloan ka tuig diha sa apostol nga si Pablo. Dungan, si Abram, (sa ulahi si Abraham) sa ‘daan’ ug si Saul, (sa ulahi si Pablo) sa ‘bag-o’ naghiusa sa ilang mga pagpamatuod aron paglig-onon ang upat ka gatus ug katloan ka tuig ingon nga usa ka simbolo sa walay-kataposang pakigsaad. “Tulo ka gatus ug kasiyaman ka adlaw” “pagapas-anon mo ang kasal-anan sa balay sa Israel.” “Ug” “pagapas-anon mo ang kasal-anan sa balay sa Juda sulod sa kap-atan ka adlaw.” Dungan, ang tuong kilid ug ang wala nga kilid katumbas ni Abram ug ni Pablo.

Ang tugon sa kasabotan sa kanunay nakab-ot ibabaw sa pagkamasinugtanon o pagkamasupilon—kinabuhi o kamatayon. Ang prinsipyo sa tuig-adlaw sa kasaysayan sa mga

Millerita usa ka butang sa kinabuhi o kamatayon, ug ang maong kasaysayan gipahibalo sa unang manulonda ingon nga walay-kataposang ebanghelyo. Ang “ebanghelyo” usa ka butang sa kinabuhi o kamatayon, ug ang pagsulay nga butang sa kinabuhi o kamatayon sa kasaysayan sa mga Millerita gibutang sulod sa kahimtang sa prinsipyo nga ang usa ka adlaw katumbas sa usa ka tuig. Ang tagna nga naghatag gahum sa mensahe sa unang manulonda mao ang tagna sa tulo ka gatus kasiyaman ug usa ka tuig ug napulo ug lima ka adlaw sa ikaduhang kaalaotan. Sulod sa tulo ka gatus kasiyaman ka adlaw nga gihigdaan ni Ezekiel ibabaw sa iyang wala nga kilid anaa ang usa ka hulagway sa tagna sa panahon nga tulo ka gatus kasiyaman ug usa ka tuig ug napulo ug lima ka adlaw sa ikaduhang kaalaotan. Nagkinahanglan kini og propetikong pag-ila aron sa hustong pagbahin sa tagna, apan kini dili ubos pa sa nagpadayon nga buluhaton sa León sa banay ni Juda sa pagbukas sa mensahe sa singgit sa tungang gabii.

Nangatarongan ako nga si Ezequiel kinahanglan nga pagatagdon ingon nga usa ka simbolo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, apan ilabina ingon nga usa ka simbolo sa gasa sa Espiritu sa Tagna, bisan kon kini gihulagway ingon nga usa ka pagpadayag sa usa ka manalagna sa kaulahian nga mga adlaw, o ingon nga usa ka pagpadayag sa katawhan sa tugon nga nakasabut sa prinsipyo sa pamaagi nga linya ibabaw sa linya.

Nangatarungan ako nga ang kahayag ni Ezekiel mahitungod sa tagna sa tulo ka gatus ug kasiyaman ug usa ka tuig ug kinse ka adlaw nahiuyon sa tawo nga may hugawng brotsa nga naghulog sa mga alahas ngadto sa mas dako nga kaha.

Nagapangatarungan ako nga ang kahayag gikan kang Ezekiel maoy usa ka mahinungdanong bahin sa mensahe sa capstone, sa diha nga ang templo mahuman na.

Si Ezekiel anaa sa Oktubre 22 diha sa bersikulo uno sa kapitulo kuwarenta, ug didto gihatag kang Ezekiel ang panan-awon sa umalabot nga templo. Kana nga templo mao ang templo sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo, diin si Ezekiel usa ka simbolo niana nga gidaghanon. Kadtong pundoka nakaagi na sa duha ka mga pagsulay sa dili pa sila makaabot sa ikatulo ug mapadayagong pagsulay. Si Ezekiel gihulagway nga nagadawat sa iyang kahayag diha sa templo, ug busa ang kahayag nga iyang ginapamunga ingon nga simbolo nagrepresentar sa kahayag nga moabot sa dihang ang katawhan sa Dios mosulod sa Labing Balaang Dapit uyon sa Daniel kapitulo 10.

Ang kahayag sa Pinadayag ni Jesu-Cristo nga giablihan sa dili na tinim-an, giablihan sa dili pa mosira ang panahon sa pagsulay.

Ug miingon siya kanako, Ayaw timri ang mga pulong sa panagna niining basahona: kay haduol na ang panahon. Ang dili matarung, pabay-a siya nga magpadayon sa pagkadili matarung gihapon: ug ang mahugaw, pabay-a siya nga magpadayon sa pagkahugaw gihapon: ug ang matarung, pabay-a siya nga magpadayon sa pagkamatarung gihapon: ug ang balaan, pabay-a siya nga magpadayon sa pagkabalaan gihapon. Pinadayag 22:10, 11.

Ang “panahon haduol na” diha-diha sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay diha sa bersikulo onse, ug busa ang Pinadayag ni Jesu-Cristo maablihan sa maong panahon, kay “ang panahon haduol na.”

Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo, nga gihatag sa Dios kaniya, aron ipakita sa iyang mga ulipon ang mga butang nga sa madali mahitabo; ug iyang gipadala ug gipadayag kini pinaagi sa iyang manulunda ngadto sa iyang ulipon nga si Juan: Nga nagpamatuod sa pulong sa Dios, ug sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo, ug sa tanang mga butang nga iyang nakita. Bulahan siya nga nagabasa, ug sila nga nagapatalinghug sa mga pulong niini nga tagna, ug nagabantay sa mga butang nga nahisulat niini: kay ang panahon haduol na. Pinadayag 1:1–3.

Ang pagsulay matapos alang sa Laodiceanhong Seventh-day Adventismo sa balaod sa Domingo, ug ang Adventismo gilarawan ingon nga Jerusalem diha sa ikasiyam nga kapitulo sa Ezekiel. Didto, kadtong mga nagapanghupaw ug nagatiyabaw tungod sa mga dulumtanan nga ginabuhat sa yuta ug sa iglesia maoy makadawat sa selyo. Ang pagpatik sa selyo mahitabo sa dihang ang mga hangin sa sidlakan sa Islam nagapasuko sa mga nasud, sa dili pa matapos ang pagsulay. Sa ikawalong kapitulo sa Ezekiel, ang upat ka kaliwatan sa Adventismo moabot sa ilang katapusan, uban sa ikaupat nga kaliwatan nga gisimbolohan sa kaluhaan ug lima ka mga pangulo nga nanagyukbo ngadto sa adlaw.

Kana nga panan-awon gihatag sa simbolikong paagi usa ka adlaw sa wala pa ang balaod sa Domingo, o sa dili pa ang pagtapos sa panahon sa grasya, ingon nga girepresentahan sa unom, unom, unom.

Ug nahitabo sa ikaunom ka tuig, sa ikaunom ka bulan, sa ikalima ka adlaw sa bulan, samtang ako naglingkod sa akong balay, ug ang mga anciano sa Juda nanaglingkod sa akong atubangan, nga didto ang kamot sa Ginoong Dios miabut ibabaw kanako. Unya mitan-aw ako, ug ania karon, usa ka dagway nga sama sa dagway sa kalayo: gikan sa dagway sa iyang hawak paubos, kalayo; ug gikan sa iyang hawak pasaka, ingon sa dagway sa kasidlak, sama sa kolor sa ambar. Ug iyang gituy-od ang dagway sa usa ka kamot, ug gikuptan ako sa usa ka pungpong sa buhok sa akong ulo; ug ang Espiritu mipataas kanako sa taliwala sa yuta ug sa langit, ug gidala ako sa mga panan-awon sa Dios ngadto sa Jerusalem, ngadto sa pultahan sa sulod nga ganghaan nga nagaatubang sa amilanan; diin didto ang lingkoranan sa larawan sa pangabugho, nga nagapukaw sa pangabugho. Ug, ania karon, ang himaya sa Dios sa Israel didto, sumala sa panan-awon nga akong nakita didto sa kapatagan. Ezekiel 8:1–4.

Ang panan-awon sa ikaunom ka tuig, ikaunom ka bulan, ug ikalima ka adlaw miabut diha-diha sa wala pa ang “666,” nga usa ka simbolo sa balaod sa Domingo, sa dihang ang panahon sa pagsulay matapos na alang sa Laodiceanong Adventismo. Kadtong panan-awon mao ang “sumala sa panan-awon” nga nakita ni Ezekiel “sa kapatagan.” Ang panan-awon nga iyang nakita sa kapatagan makita sa sayo pa, sa ikatulong kapitulo.

Unya mitindog ako, ug miadto ngadto sa kapatagan; ug ania karon, ang himaya ni Jehova nagtindog didto, sama sa himaya nga akong nakita daplin sa suba sa Chebar: ug mihapa ako. Ezekiel 3:23.

Ang panan-awon sa “kapatagan,” nga mao ang panan-awon sa ikaunom nga tuig, ikaunom nga bulan, ug ikalimang adlaw, mao ang panan-awon nga nakita na kaniadto ni Ezequiel didto sa daplin sa suba sa Chebar.

Ug nahitabo sa ikakatloan ka tuig, sa ikaupat ka bulan, sa ikalima ka adlaw sa bulan, samtang ako atua sa taliwala sa mga binihag daplin sa suba sa Chebar, nga ang mga langit naablihan, ug nakita ko ang mga panan-awon sa Dios. Ezekiel 1:1.

Ang “mga panan-awon sa Dios” nga “nakita” ni Ezequiel didto sa daplin sa suba sa Chebar, mao ang panan-awon sa kapatagan, nga mao usab ang panan-awon sa Ezequiel kapitulo otso hangtod onse. Kining mga panan-awon gipakita sulod sa kahimtang nga si Ezequiel nagtan-aw ngadto sa balaang puloy-anan, diin ang “marah” nga panan-awon sa salamin sa kapitulo napulo matuman. Si Ezequiel nagrepresentar niadtong mga nakigbahin sa mahimatikodong kahayag nga nagdan-ag gikan sa Labing Balaang Dapit samtang ang Pinadayag ni Jesu-Cristo gipadayag sa dili pa ang panapos sa panahon sa pagsulay.

Sa diha nga atong ilhan ang linya sa Jubileo ni Haring Josias nga nagsugod sa Paskuwa ug matapos sa Oktubre 22, atong ginaila ang simbolo sa mga pista sa Tingpamulak ug sa mga pista sa Tinghunlak sumala sa gipahimutang sa Levitico beinte-tres. Didto ang mga pista sa tingpamulak ug tinghunlak gipahimutang nga may tag-beinte-dos ka bersikulo, maingon nga ang ministryo ni Ezekiel milungtad sulod sa beinte-dos ka tuig. Ang pagpahimutang kang Ezekiel sa ika-kawhaan ka tuig sa linya sa Jubileo nagtugot nga ang pagkatawo ni Ezekiel mahiuyon sa pagpabuhi ni Josias. Kon siya may katloan ka tuig ang panuigon sa ika-katloan ka tuig sa siklo sa Jubileo, nan si Ezekiel matawo sa panahon sa repormasyon ni Josias.

Si Ezequiel maoy simbolo niadtong pinaagi sa pagtoo mosulod ngadto sa Labing Balaang Dapit. Sa diha nga atua na sila didto ilang makita ang mga ligid sulod sa mga ligid nga nagrepresentar sa masalimuot nga paglihok sa mga pakig-uban sa mga tawo. Maingon kang Juan diha sa Pinadayag kapitulo napulo, si Ezequiel nagrepresentar sa mga Millerita, apan labi pang direkta ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang iyang kaparis nga tagna sa panahon nga tulo ka gatus ug kasiyaman ug usa ka tuig ug napulo ug lima ka adlaw naghulagway sa katapusang paghukom sa Laodiceanong Adventismo uban sa paglaglag sa Jerusalem, ug kini naglakip sa enigma sa traynta’y otso ug kap-atan.

Naglakip kini sa simbolismo sa upat ka gatus ug katloan ka tuig.

Naglakip kini sa upat ka tuig nga yugto nga girepresentahan sa 1333 hangtod 1337, 1449 hangtod 1453, ug 1840 hangtod 1844.

Sugdan nato ang atong paghisgot niini nga labing mahinungdanong hilisgutan sa sunod nga artikulo.

“Sa mga panan-awon nga gihatag kang Isaias, kang Ezequiel, ug kang Juan atong makita kon unsa ka suod ang langit nga nadugtong sa mga hitabo nga nagakahitabo ibabaw sa yuta ug kon unsa kadako ang pag-atiman sa Dios alang niadtong mga matinumanon Kaniya.” Testimonies, volume 5, 753.

“Si Cristo gayod mao ang Ginoo sa templo. Sa diha nga Siya mobiya niini, ang himaya niini mobiya usab—kanang himaya nga kaniadto makita diha sa labing balaan ibabaw sa lingkoranan sa kalooy, diin ang labawng sacerdote mosulod lamang kausa sa usa ka tuig, sa

dako nga adlaw sa pagpasig-uli, uban ang dugo sa gipatay nga halad (simbolo sa dugo sa Anak sa Dios nga giula alang sa mga sala sa kalibotan), ug isablig kini ibabaw sa halaran. Kini mao ang Shekinah, ang makita nga puloy-anan ni Jehova.

“Maokini kini nga himaya ang gipadayag ngadto kang Isaias, sa dihang siya nagaingon, ‘Sa tuig nga namatay si Haring Uzzias nakita ko usab ang Ginoo nga nagalingkod sa ibabaw sa usa ka trono, hataas ug gibayaw; ug ang sidsid sa iyang kupo mipuno sa templo’ [Isaias 6:1–8 gi-quote].” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 4, 1139.

“Ang panan-awon nga gihatag kang Isaias nagrepresentar sa kahimtang sa katawohan sa Dios sa kaulahian nga mga adlaw. Aduna silay pribilehiyo sa pagtan-aw pinaagi sa pagtuo sa buhat nga nagapadayon sa langitnong santuwaryo. ‘Ug ang templo sa Dios naabli sa langit, ug didto nakita sa iyang templo ang arka sa iyang tugon.’ Samtang sila nagatan-aw pinaagi sa pagtuo ngadto sa labing balaan nga dapit, ug makita ang buhat ni Cristo sa langitnong santuwaryo, ilang naila nga sila usa ka katawohan nga mahugaw ug mga ngabil,—usa ka katawohan kansang mga ngabil sa makadaghang higayon namulong ug kawang, ug kansang mga talento wala mabalaan ug magamit alang sa himaya sa Dios. Angayan gayod nga sila mawad-an ug paglaum sa diha nga ilang itandi ang ilang kaugalingong kaluyahon ug pagkadili-takus sa kaputli ug kahalangdon sa mahimayaang kinaiya ni Cristo. Apan kon sila, sama kang Isaias, modawat sa pagdani nga gituyo sa Ginoo nga maipatik sa kasingkasing, kon ipaubos nila ang ilang mga kalag atubangan sa Dios, may paglaum alang kanila. Ang balangaw sa saad anaa sa ibabaw sa trono, ug ang buhat nga gibuhay alang kang Isaias pagabuhaton diha kanila. Ang Dios motubag sa mga pangamuyo nga nagagikan sa mapainubsanon nga kasingkasing.”

“Ang tumong niining daku ug solenni nga buluhaton sa Dios mao ang pagtipon sa mga binugkos alang sa langitnong kamalig; kay ang yuta pagapun-on sa himaya sa Ginoo. Busa ayaw tugoti nga adunay bisan kinsa nga maluya sa kasingkasing sa ilang pagtan-aw sa nagpadayon nga pagkadaotan ug sa ilang pagkadungog sa mga pulong nga nagagikan sa mahugaw nga mga ngabil. Sa diha nga ang mga gahum sa kangitngit magpahiluna sa ilang kaugalingon batok sa katawhan sa Dios; sa diha nga tigumon ni Satanas ang iyang mga pwersa alang sa katapusang dakung panagbangi, ug ang iyang gahum daw daku ug hapit na makalupig sa tanan, ang matin-aw nga panan-aw sa langitnong himaya, sa trono nga hataas ug gibayaw, nga gitaklapan sa balangaw sa saad, magahatag ug kalipay, kasigurohan, ug kalinaw.” Review and Herald, Disyembre 22, 1896.

“Diha sa mga tampi sa suba sa Chebar, nakita ni Ezekiel ang usa ka alimpulos nga daw nagagikan sa amihanan, ‘usa ka dakung panganod, ug usa ka kalayo nga nagaputos sa iyang kaugalingon, ug adunay kasanag sa palibot niini, ug gikan sa taliwala niini daw sa kolor sa ambar.’ Pipila ka mga ligid, nga nagasumpaki ang usa ug usa, gipalihok sa upat ka buhing binuhay. Halayo sa ibabaw nilang tanan ‘mao ang dagway sa usa ka trono, ingon sa dagway sa usa ka batong sapiro: ug ibabaw sa dagway sa trono mao ang dagway nga daw sa panagway sa usa ka tawo sa ibabaw niini.’ ‘Ug dihay mipakita sa mga querubin ang dagway sa kamot sa usa ka tawo ilalom sa ilang mga pako.’ Ezekiel 1:4, 26; 10:8. Ang mga ligid hilabihan ka masalimuot sa pagkahan-ay nga sa unang pagtan-aw daw anaa sa kalibog; apan sila nanglihok sa hingpit nga panag-uyon. Ang mga langitnong binuhay, nga gisuportahan ug gimandoan sa

kamot ilalom sa mga pako sa mga querubin, maoy nagpalihok niining mga ligid; sa ibabaw nila, ibabaw sa trono nga sapiro, atua ang Walay Katapusan; ug naglibot sa trono ang usa ka balangaw, ang timaan sa langitnong kalooy.”

“Maingon nga ang mga komplikasyon nga sama sa mga ligid diha sa paggiya sa kamot nga anaa sa ilalom sa mga pako sa mga querubin, mao man usab nga ang masalimuot nga dagan sa mga panghitabo sa tawo anaa sa ilalom sa balaang pagpugong. Taliwala sa panagbingkil ug kagubot sa mga nasod, Siya nga nagalingkod ibabaw sa mga querubin nagpadayon sa paggiya sa mga kalihokan sa yuta.

“Ang kasaysayan sa mga nasod nga, ang usa human sa usa, nag-okupar sa ilang tinakdang panahon ug dapit, nga wala makatagad nagpamatuod sa kamatuoran nga sila mismo wala masayod sa kahulogan, nagasulti kanato. Sa matag nasod ug sa matag indibiduwal karon ang Dios nagtudlo ug usa ka dapit diha sa Iyang dakong plano. Karon ang mga tawo ug ang mga nasod ginatimbang pinaagi sa hulogtimbang diha sa kamot Niya nga walay kasaypanan. Ang tanan, pinaagi sa ilang kaugalingong pagpili, nagbuot sa ilang padulngan, ug ang Dios nagamando sa tanan aron sa pagtuman sa Iyang mga katuyoan.”

“Ang kasaysayan nga gimarkahan sa dakong AKO MAO sa Iyang pulong, nga nagdugtong ug sumpay human sa sumpay diha sa kadena sa tagna, gikan sa walay-kataposang kagahapon ngadto sa walay-kataposang umaabot, nagasugilon kanato kon hain kita karon diha sa pagdaloy sa mga kapanahonan, ug unsay gilaoman sa panahon nga moabot. Ang tanan nga gitagna sa panagna nga mahitabo, hangtod sa karon nga panahon, nasubay sa mga panid sa kasaysayan, ug kita makasalig nga ang tanan nga umaabot pa matuman sa iyang husto nga pagkasunod-sunod.” Education, 178.